

ເໝີມທີສທາງວິຊາການ

ຕັ້ງນີ້ສຕານກາພທາຍສັງຄມແລະເຕຣະຫຼູກົງ ຂອງປະປາກໂທໄທຍ່ : ຮະບຶບວິຊາການສ້າງຈາກ ຂໍ້ມູນສ໌ມໂນປະປາກ

ກາຮົມຄະຫຼາດວິຊາການແຕກຕ່າງທາງຄ້ານພຸດີກຽມແລະຮະບບສັງຄມຍ່າງມີຮະບບປະກາຮົມນີ້ເຄື່ອງ ກາຮົມເປົ້າໃຫຍ່ວິຊາການແຕກຕ່າງຮ່າງກຸລຸມປະປາກກາຍໃນສັງຄມ ຄວາມແກກຕ່າງອານເປັນໃນທ້ານສຕານກາພທາຍສັງຄມແລະເຕຣະຫຼູກົງ ພົບປະກາດຂອງສັງຄມ ມລຂອງກາຮົມເປົ້າໃຫຍ່ສາມາດແຍກນຳຈີ່ທີ່ເປັນຜລ ແລະເປັນເຫຼຸດຕ່ອບໜູຫາທີ່ກັ້ອງກາຮົມພື້ນຖານ ໃນທ້ານປະປາກສາສຕ່ຣນ້າກາວົມແຕກຕ່າງໃນພຸດີກຽມທີ່ເກີ່ວກັບການມືບຸດຮ ກາຮແຕ່ງງານ ກາຮຍພຍພ ອົບມັນເຕີກາວົມແຕກຕ່າງໃນກາວະກາຮຕາຍ ຈະຄຸກກຳທັນດູໂຍສັງຄມ ແລະສຕານກາພທາຍສັງຄມແລະເຕຣະຫຼູກົງຂອງນຸກຄລ ເຊັ່ນ ດາວວິມັກມີສົວືຕາຍວິກວ່າຄົນຈະໄດ້ກົດໝັ້ນສັງຄມ ດາວວິມັກສົງກົມັງຈະມີນຸ່ງຮ່ານວັນນີ້ຢັກວ່າຜູ້ທີ່ມີກາຮທີ່ກົດຕໍ່າ ຕັ້ງນັ້ນ ກາຮວິຕະຫຼາດວິຊາການແຕກຕ່າງທ້ານພຸດີກຽມທາງຄ້ານສັງຄມຄາສຕ່າງໆ ຄວາມໃຫ້ມີກາຮແຍກລັກພະຂອງສັງຄມແລະສຕານກາພທາຍສັງຄມ ກາຮກະທຳດັ່ງກ່າວຈະສາມາດຮະຫັນໄຟເຫັນເຫຼຸດແລະຜລຂອງພຸດີກຽມທີ່ກົດຕໍ່າ

ນອກຈາກກາຮແຍກລັກພະຂອງປະເທດຂອງສັງຄມ ເຊັ່ນ ຮະຕັບກາຮພັນນາ(ຫຸນບທ ເນື້ອງ) ຂັນດັບຂອງສັງຄມ ກາຮແຍກວິຊາການແຕກຕ່າງທາງຄ້ານສຕານກາພທາຍສັງຄມ ເຊັ່ນ ສຕານກາພທາຍສັງຄມແລະເຕຣະຫຼູກົງສູງ ກລາງ ແລະຕໍ່າ ນັບວ່າມີກາຮສຳຄັນທ່ອກາຮພັນນາປະເທດໃນນັ້ນຈຸບັນ ເພື່ອສ່ວນໃຫຍ່ມີກາຮເຊົ້າໃຈກັນວ່າ ກາຮພັນນາຄານມີກາຮຈຳເປັນແລະສຳຄັນຢືນທີ່ກົດຕໍ່າກາຮຄອງປະເທດ ໂດຍທີ່ກາຮຈັກປະເທດຂອງສັງຄມ ມັກຈະທຳໄໝສະຫວັກວ່າ ກາຮແບ່ງການແຕກຕ່າງທາງສຕານກາພທາຍສັງຄມ ກາຮປະກາດເປົ້າໃຫຍ່ການສູງຕໍ່າ

ในสถานภาพของบุคคลกับพฤติกรรมที่ปฏินบัติ ซึ่งมีการศึกษาภายในวงจำกัด ด้วยเหตุผลนี้รายงานฉบับนี้จึงเสนอแนวคิดในการจัดระดับความสูงต่ำด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของประชากร การจัดระดับสถานภาพในที่นี้คือ การสร้างตัวชี้วัดที่มีค่า ด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตัวชี้วัด (Index) เป็นเครื่องมือที่ใช้วัดระดับความสูงต่ำของลักษณะที่ต้องการศึกษา ในที่นี้คือตัวชี้วัดด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของประชากร (Socio economic Status Index) มีจุดประสงค์ที่จะใช้วัดความสูงต่ำทางด้านสถานภาพรวมๆ ของบุคคล การสร้างตัวชี้วัดนี้ก็คือการนำเอาลักษณะ (หรือปัจจัย) ทั่งๆ เข้ามาร่วมกันเป็นลักษณะร่วมแทนลักษณะอย่างๆ แต่การสร้างตัวชี้วัดนี้ต้องกล่าวไว้ก็คือระบบกับบัญชาด้านคุณสมบัติของบ้านเรือน ที่จะถูกนำมาประเมินเข้าไปในตัวชี้วัดนี้ การวิเคราะห์และการศึกษาวิจัยส่วนมากจึงนิยมวิเคราะห์บัญชาด้วยแบบบัญชาดี แต่ลักษณะนี้นับว่ามีประโยชน์ เช่นกัน เพราะสามารถแยกศักยภาพบัญชาดีออกจากบัญชาดีในรายละเอียด แต่ผลของการวิเคราะห์คั่งคั่งไม่สะท้อนให้เห็นสภาพที่จริงของบุคคล กล่าวคือ บุคคลในสังคมนี้มีลักษณะหรือบัญชาด้วยๆ ด้านประภากลางนี้เป็นลักษณะของบุคคล บุคคลไม่มีลักษณะด้านการศึกษาในทั่วบุคคลเพียงอย่างเดียว แต่บุคคลยังมีอีกชั้นหนึ่งคือ ลักษณะที่อยู่อาศัย นอกเหนือจากการวิเคราะห์ที่แยกบัญชาดีออกจากบัญชาดี ออกจากการที่บุคคลไม่สามารถทำให้นักบริหารและผู้วางแผน เข้าใจลักษณะรวมให้ชัดเจน ผลตั้งกล่าวทำให้งานวิจัยถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศได้น้อย

การสร้างตัวชี้วัดด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจนอกจากจะเป็นประโยชน์ในด้านการพัฒนาทางวิชาการ โดยเฉพาะในด้านระเบียนวิธีสร้างตัวชี้วัด ยังจะเป็นประโยชน์ในความเข้าใจที่ว่า ไม่มีบัญชาดีใดๆ ในบุคคลที่เป็นตัวกำหนดพฤติกรรมของบุคคล เช่น การมีบุตร การเต่งงาน การอพยพ รวมถึงสภาวะการอยู่มักจะถูกกำหนดโดยลักษณะที่รวมๆ ด้านสังคมและเศรษฐกิจของบุคคล กล่าวคือการที่บุคคลอยู่ในระดับสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงนั้น ประกอบด้วยบัญชาดีๆ คือมีการ

ศึกษาระดับสูง มีตำแหน่งอาชีพสูง และมีสภาพการดำรงชีวิตที่สูงกว่า (ที่อยู่อาศัยและความสะดวกสบายในที่อยู่อาศัย)

จุดประสงค์ของรายงานฉบับนี้ คือการเสนอและเป็นวิธีการสร้างตัวชี้ส粲านภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของประชากรไทยทั้งประเทศ ซึ่งประกอบด้วยขั้นตอนค่างๆ คือจำนวนตัวแปร ระเบียบวิธีการสร้าง การทดสอบความมั่นคงและความเชื่อมั่นทางสถิติ รวมทั้งการทดสอบความเชื่อมั่นในพฤติกรรมพื้นที่อยู่อาศัยและการแต่งงาน

ข้อมูลและตัวแปรที่ใช้ ตัวแปรที่ถูกนำมาสร้างเป็นตัวชี้ส粲านนี้คือตัวแปรที่มีผลต่อชีวิตและสุขภาพของคนไทยในปัจจุบัน โดยที่สัมภาษณ์เป็นการเก็บข้อมูลทั้งประเทศ ดังนั้น ตัวแปร (ปัจจัย) ในสัมภาษณ์จะมีจำนวนน้อย และโดยที่บางตัวแปรมีคุณสมบัติไม่ตรงกับการศึกษาครั้งนี้ การศึกษาครั้งนี้จึงนำเอาตัวแปรสำคัญ 3 ตัวแปรมาสร้างเป็นตัวชี้นี้ ตัวแปรดังกล่าวคือระดับการศึกษา (Educational Level) ตำแหน่งของอาชีพ (Occupational position) และสภาพของที่อยู่อาศัย (Housing Characteristics) สำหรับตัวแปรสุดท้ายนี้ได้ถูกนำมาแปลงเป็นตัวแปรใหม่เรียกว่าสภาพการดำรงชีวิต (Living Condition)

ตัวแปรด้านการศึกษา หมายถึงจำนวนที่จบการศึกษา ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 ระดับคือ มหาวิทยาลัย มัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่จบ (หรือไม่มี) การศึกษา ตัวแปรด้านตำแหน่งอาชีพ ถูกสร้างขึ้นโดยใช้ตารางการจัดเกียรติตำแหน่งอาชีพ ของศาสตราจารย์ D.J. Treiman ที่เรียกว่า Standard International Occupational Prestige Scale (SIOPS) วิธีการคือ ปรับตำแหน่งอาชีพของ Treiman กับตำแหน่งอาชีพในสัมภาษณ์ ประมาณ เมื่อตำแหน่งอาชีพในสัมภาษณ์ของ Treiman แล้ว ให้ได้ตั้งกลุ่มอาชีพออกเป็น 11 ระดับ (กลุ่ม) จากสูงไปต่ำ* ตัวแปรตัวที่นับสภาพการดำรงชีวิต ซึ่งสร้างขึ้นจากลักษณะที่อยู่อาศัย คือ แบบของการใช้ไฟในบ้าน การใช้น้ำ และการใช้ห้องน้ำห้องสุขา ตัวแปรด้านการดำรงชีวิตนี้จัดเป็นเครื่องมือวัดคุณภาพของที่อยู่อาศัย ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ระดับ สูง กลาง และต่ำ

สรุประเบนข่าวชื่อสร้างดัชนี การสร้างดัชนีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ทั้งอยู่บนสมมุติฐาน คือ คัวแปรที่นำเข้ามาร่วมกันนั้นมีลักษณะความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน กล่าวคือ บุคคลที่มีการศึกษาอยู่ในระดับสูง มักจะมีตำแหน่งอาชีพในระดับสูง และมีสภาพการดำรงชีวิตสูง เช่น ก่อหนี้ที่มีตำแหน่งอาชีพที่ทำกิจกรรมทางอาชีพ รวมทั้งอยู่ใน สภาพการดำรงชีวิตต่ำ ก่อนที่จะทดสอบลักษณะความสัมพันธ์ของคัวแปร จะต้องมีการ กำหนดคะแนน (numerical score) ในแต่ละลักษณะย่อย ๆ (items) ของคัวแปรทั้งสาม

การกำหนดคะแนนในแต่ละลักษณะของแต่ละคัวแปรใช้หลักการเรียงgrade ให้มีความสูงตามลำดับ ลักษณะที่แสดงคุณสมบัติสูงก็ได้คะแนนน้อย เช่น ผู้จบมหาวิทยาลัยจะถูกให้คะแนนเท่ากับ 1 และคะแนน 2, 3 และ 4 ได้แก่ ระดับมัธยมศึกษา ประถมศึกษา และไม่จบหรือไม่มีการศึกษาตามลำดับ การกำหนดคะแนนของคัวแปร ทั้ง 3 แสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 คะแนนของคัวแปรที่ประกอบเป็นดัชนีสถานภาพสังคมและเศรษฐกิจ

คัวแปร	ลักษณะย่อย	คะแนน
การศึกษา	มหาวิทยาลัย	1
	มัธยม	2
	ประถมศึกษา	3
	ไม่มีการศึกษา	4
	ตำแหน่งสูงสุด	1
	ตำแหน่งต่ำสุด	11
อาชีพ	ระดับสูงสุด	- 0.93
	ระดับต่ำสุด	- 0.72
	ระดับกลาง	:
สภาพการดำรงชีวิต	ระดับต่ำสุด	+ 2.47
	ระดับกลาง	:

* ดูตารางที่ 1 และ 2 ใน Appendix และรายละเอียดจากการสร้างดัชนี กล่าวคือ Sermsri, 1980

อนึ่งข้อที่นำสังเกตจากตารางที่ 1 คือ ตัวแปรด้านสภาพการดำรงชีวิต (Living Condition) นั้นได้สร้างจากตัวแปรย่อย ๆ สามตัวแปรคือ การใช้น้ำ ไฟ และ ลักษณะของห้องน้ำห้องสุขา และคะแนนที่ปรากฏในตารางตัวแปรตั้งกล่าวเป็นคะแนนมาตรฐาน (Standard score) ตัวแปรสามตัวแปร (การใช้น้ำ ไฟ และห้องน้ำ) ได้ถูกนำมารวมกันเพื่อสร้างเป็นตัวแปรร่วม (หรือเรียกว่าตัวชี้วัด Composite Index) ของสภาพการดำรงชีวิต วิธีการสร้างตัวชี้วัดนี้ได้ใช้วิธีการเมื่อนักการสร้างตัวชี้วัดสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ กล่าวคือมีการแปลงคะแนนแต่ละตัวแปรย่อให้เป็นคะแนนมาตรฐานลำดับแรก ขั้นตอนเป็นการทำความสัมพันธ์ระหว่าง 3 ตัวแปร และการทดสอบความเชื่อมั่น (Validity) และความเชื่อถือ (Reliability) ในขั้นสุดท้าย*

จากสมมติฐานที่ทงไว้ในขั้นตอนว่า ตัวแปรทั้ง 3 ที่ประกอบเป็นตัวชี้วัดนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทางมาก ตั้งนั้นจึงได้ทำการประมาณค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (correlation Coefficient) ในแต่ละคู่ของตัวแปรที่ประกอบทั้งหมด ซึ่งผลปรากฏว่าค่าประมาณความสัมพันธ์ของตัวแปรแต่ละคู่เป็นไปในทางบวกตามที่คาดไว้คงแสดงในตารางที่ 2 ข้างล่างนี้

ตารางที่ 2 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรที่ประกอบเป็นตัวชี้วัด

ตัวแปร	สภาพการดำรงชีวิต	ตำแหน่งอาชีพ	การศึกษา
สภาพการดำรงชีวิต	1.0	0.20	0.36
ตำแหน่งอาชีพ		1.0	0.29
การศึกษา			1.0

*ตารางที่ 3, 4, 5, 6, 7 และ 8 ใน Appendix

ขั้นตอนไปก็คือการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้ง 3 พร้อมๆ กัน กล่าวคือ หากความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสองตัวแปรในขณะที่ควบคุมตัวแปรที่เหลือ ตารางที่ 3 แสดงสถิติที่เกี่ยวข้องในการหาสมมูลิกธ์สหสัมพันธ์ ผลจากสถิติชี้ว่าตัวแปรตาม (Dependent variable) แต่ละตัวนั้นสามารถอธิบาย (กำหนด) ได้โดยตัวแปรอิสระทั้งสอง (Independent variables) ตัวอย่างเช่น ตัวแปรต้านสภาพการค้ารัฐวิศวอธิบายได้โดยตัวแปรต้นการศึกษาและอาชีพ 14 เปอร์เซ็นต์ แม้ว่าลักษณะความสัมพันธ์ของตัวแปรทั้ง 3 จะไม่สูงมากก็ที่หวังไว้ การวิจัยครั้งนี้คัดเลือกตัวอย่างที่จะดำเนินการรวมตัวแปรทั้ง 3 เข้าเป็นตัวชี้วัดสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจของประชากร โดยอาศัยหลักเหตุผลคือ (1) ตัวแปรทั้ง 3 มีความสัมพันธ์และกำหนดความแปรผันซึ่งกันและกัน (2) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของสมการหั้งสาม (R^2 แม้จะต่ำ แต่ก็ไม่ถึงกับไม่มี) มีลักษณะใกล้เคียงและอยู่ในระดับเดียวกับค่าความสัมพันธ์เดิมของตัวแปรแต่ละคู่ และ (3) โดยที่ตัวแปรในชุดสามในประชากรมีจำกัด และไม่มีตัวแปรอื่นที่สามารถนำเข้ามาร่วมในตัวชี้วัดสถานภาพที่สร้าง นอกเหนือจากเหตุผลดังกล่าว ค่าสถิติทางฯ ในตารางที่ 3 โดยเฉพาะ Standard error ของการประมาณก็อยู่ในระดับต่ำ ภัยนันช์ตอนการรวมตัวแปรทั้ง 3 เป็นตัวชี้วัดที่น่าสนใจพอไป

ตารางที่ 3 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์และสถิติของ 3 ตัวแปรที่รวมเป็นตัวชี้วัดสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตัวแปรตาม	สภาพการค้ารัฐวิศว		ตำแหน่งอาชีพ		การศึกษา	
Multiple R	0.37		0.31		0.42	
R^2	0.14		0.09		0.18	
Standard error	0.936		2.638		0.592	
ตัวแปรอิสระ	การศึกษา	ตำแหน่งอาชีพ	การศึกษา	สภาพการค้ารัฐวิศว	สภาพการค้ารัฐวิศว	ตำแหน่งอาชีพ
B (unstandardized)	0.512	0.373	1.074	0.296	0.205	0.542
BETA (standardized)	0.33	0.10	0.25	0.11	0.31	0.23
Constant A	— 1.999		3.796		2.513	

- หมายเหตุ 1) โดยที่ข้อมูลสัมโนประชากรที่ใช้ประกอบคัวข่ายขนาดตัวอย่าง (unweighted cases) เท่ากับ 74,609 ขนาดตัวอย่างนี้อนุมานได้ว่าเป็นขนาดของประชากรคัวย ทั้งนี้ ค่าการทดสอบความมีนัยสำคัญโดย F-significance test จึงไม่ได้แสดงในตาราง
- 2) โดยที่คุณประสิทธิ์ของการใช้ Multiple regression เพื่อชี้ว่าตัวแปรตามถูกกำหนดความแปรปรวน (variation) โดยตัวแปรอิสระเท่าไหร่ ค่า R² และ Standard error of estimate จึงเป็นค่าที่เหมาะสมเพียงพอที่จะชี้ให้เห็นความสัมพันธ์คงคล่อง
- 3) ค่าของ B เป็นค่าที่เรียกว่า partial regression coefficient ซึ่งหมายถึง ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหนึ่งที่มีตัวแปรตามในขณะที่ควบคุม (control) ตัวแปรอิสระที่เหลือ
- 4) ค่า BETA เป็นค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ได้แปลงเป็นค่ามาตรฐานกล่าวคือ ค่าสัมประสิทธิ์ของตัวแปรทั้ง 2 มีฐาน (unit) เดียวกัน

โดยเหตุที่ตัวแปรแต่ละตัวมีช่วงห่าง (range) ของคะแนนแตกต่างกันมาก ซึ่งเป็นอุปสรรคในการนำตัวแปรเหล่านี้ทำเป็นตัวชี้วัดนี้เดียวกัน นั้นหมายความว่าสามารถแก้ไขได้ คือการทำให้คะแนนของแต่ละตัวแปรมีมาตรฐานร่วมกัน วิธีคงคล่อง คือการแปลงให้เป็น Standard Z ซึ่งมีลักษณะการกระจายปกติ มีค่าเฉลี่ย (Mean) เท่ากับศูนย์ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน* เท่ากับหนึ่ง ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4

---

* โดยที่คะแนนของตัวแปรค้านสภาพการค้ารังชีวินี้ได้ถูกแปลงเป็นคะแนนมาตรฐานแล้ว การบ้วนคะแนนของตัวแปรตัวใดๆ ในชั้นนี้จึงไม่จำเป็น

ตารางที่ 4 คะแนนมาตรฐานของตัวแปรทางด้านสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ

ตัวแปร	คะแนนมาตรฐาน	
สภาพการดำรงชีวิต (Living Condition)	สูงสุด	— 1.93
		— 1.72
	⋮	⋮
	ต่ำสุด	+ 2.47
ตำแหน่งอาชีพ (Occupation)	สูงสุด	— 2.1
		— 1.7 — 1.7
	⋮	⋮
	ต่ำสุด	+ 1.1 + 1.0
การศึกษา (Education)	สูงสุด	— 2.8
		— 1.4
	⋮	⋮
	ต่ำสุด	+ 1.4 + 1.4

เมื่อคุณสมบัติของตัวแปรทั้งหมดมีมาตรฐานเดียวกันแล้ว จึงได้นำรวมกันเป็นดังนี้ สถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ ประชากรในตัวอย่างทั้งหมดจะมีคะแนนตามผลรวมของตัวแปรทั้งสาม และจะถูกจัดระดับจากผู้ที่มีคะแนนน้อยสุด (ซึ่งถือว่าสถานภาพสูงสุด) ถึงคะแนนมากสุด ช่วงของคะแนนรวมคั่งกล่าวอยู่ระหว่าง — 5.8 ถึง + 5.1 ผลการจัดระดับคะแนนของประชากร ทำให้ทราบจำนวนประชากรในแต่ละคะแนน ซึ่งหลังจากนั้นนักวิเคราะห์จะเป็นการแบ่งกลุ่มประชากร โดยให้มีสัดส่วนใกล้เคียงกันเป็น 3 กลุ่มคือ ผู้ที่มีสถานภาพสูง กลาง และต่ำ

หลังจากค้นนี้ได้ถูกสร้างขึ้นแล้ว ก็มีการทดสอบความน่าเชื่อถือของค้นนี้กับตัวแปรที่ประกอบแต่ละตัว ตารางที่ ๕ แสดงค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ทั้งกล่าวซึ่งปรากฏว่าความสัมพันธ์ระหว่างค้นนี้กับตัวแปรแต่ละตัวอยู่ในระดับสูง ซึ่งหมายถึงว่าความน่าเชื่อถือในของค้นนี้ (Internal Validity) มีความคงเส้นคงวา กับตัวแปรต่างๆ ในระดับเดียวกัน นอกจากทดสอบ Internal Validity แล้ว การทดสอบความเชื่อถือ (Reliability) ของค้นนี้จะช่วยให้เห็นว่าตัวแปรแต่ละตัวนำมาประกอบเป็นค้นนี้กุณสมบัติในค้นนี้แบบใด ผลจากการคำนวณทางสถิติปรากฏว่า ความเชื่อถือของค้นนี้อยู่ในระดับ 0.52 (ตารางที่ ๖)

ตารางที่ ๕ สัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างค้นนี้กับตัวแปรประกอบ

ตัวแปร				
ค้นนี้	การศึกษา	อาชีพ	สภาพการดำรงชีวิต	
ค้นนี้	1.0	0.57	0.16	0.73

ตารางที่ ๖ การวัดความเชื่อถือของค้นนี้

จำนวนตัวแปร	Mean ของค้นนี้	Standard deviation	Internal Consistency Reliability (alpha)
3 ตัวแปรที่ประกอบ	0.798	2.097	0.52
สภาพการดำรงชีวิต	0.742	1.013	
อาชีพ	8.173	0.90	
การศึกษา	0.292	0.00	

ผลจากการทดสอบความเชื่อมั่นและความเชื่อถือทางสถิติของค้นนี้ที่สร้างขึ้นแล้ว ซึ่งพอสรุปคือค้นนี้ให้ความเชื่อมั่น ค้นนี้จะเป็นลักษณะรวมของบุคคลต่างๆ ที่ประกอบขึ้นมาการสรุปดังกล่าวจะให้ข้อเท็จจริงลักษณะใดก็โดยการนำค้นนี้ที่สร้างไปวัดพฤติกรรมของประชากร กันนั้นรายงานการศึกษาวิจัยครั้งนี้จึงได้นำค้นนี้ที่สร้างไป

ทศสูบอายุ (แรก) แต่งงานของประชากรไทย (Age at first marriage) โดยอาศัยทฤษฎีของประชากรในเรื่องตั้งกล่าว และลักษณะของอายุแต่งงานที่ปรากฏ สมมุติฐาน 2 ข้อ จึงถูกกำหนดคือ 1) ผู้มีสถานภาพทางสังคมเครื่องสูงจะมีอายุแต่งงานสูงกว่าผู้ที่มีสถานภาพต่ำ และ 2) ผู้อายุอยู่ในเขตพัฒนามีองค์สูงจะมีอายุแต่งงานสูงกว่าผู้อยู่ในเขตที่มีการพัฒนามีองค์ต่ำ การเปรียบเทียบอายุ (แรก) แต่งงานของประชากรที่มีสถานภาพต่างกันและอยู่อาศัยในชุมชนต่างๆ จะแสดงให้เห็นความเชื่อถือของทั้งนี้ในทางปฏิบัติเป็นไปในลักษณะใดๆ โดยเปรียบเทียบกับการแยกวิเคราะห์บั้จจัยแต่ละบั้จจัยแยกจากกัน การประมาณอายุแรกแต่งงานดังกล่าวแสดงไว้ในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 การเปรียบเทียบอายุแรกแต่งงานระหว่างดัชนีสถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ กับตัวแปรที่ประกอบแต่ละตัวแปร

ตัวแปร	อายุ (แรก) แต่งงาน Age At First Marriage)	
	ชาย	หญิง
ดัชนีสถานภาพ	สูง	25.5
	กลาง	23.0
	ต่ำ	24.5
การศึกษา	มหาวิทยาลัย	28.8
	มัธยม	25.1
	ประถม	23.8
	ไม่มีการศึกษา	24.1
อาชีพ	สูง	26.3
	กลาง	23.8
	ต่ำ	24.2
สภาพการค้าธุรกิจ	สูง	26.5
	กลาง	24.0
	ต่ำ	22.9

หมายเหตุ * การคำนวณอายุแต่งงานในที่นี้ใช้วิธีการประมาณอายุแต่งงานของ Shryock and Siegal และ Hajnal โดยใช้ข้อมูลด้านสถานภาพการอยู่เป็นโสด (Single) ของประชากรอายุ 15 – 40 ทุกชีวิตระบบใน Sermsri, 1980

ตารางที่ ๘ อายุตั้งงานแบ่งตามสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ การศึกษาตำแหน่ง^๑
อาชีพ สภาพการดำเนินชีวิตและหอพักอาศัย ของประเทศไทย ปี ๒๕๑๓

สถานภาพทางสังคม และเศรษฐกิจ	ประเภทของชุมชน				
	เทศบาลนคร	เทศบาลเมือง	เทศบาลอำเภอ	สุขาภิบาล	หมู่บ้าน
คืนนี้สถานภาพ : สูง	28.5	25.8	25.6	24.9*	21.8*
กลาง	24.4	23.4	24.0	21.3*	22.4*
ต่ำ	22.8*	23.1	22.4	23.2*	23.7
การศึกษา : มหาวิทยาลัย	29.1	28.8	27.5*	26.0	—
นักเรียนศึกษา	26.4	26.5	26.9	26.3	23.4
ประถมศึกษา	26.9	24.7	24.6	24.4	23.5
ไม่มีการศึกษา	25.2	21.3*	22.5	23.8*	24.2*
อาชีพ : สูง	28.9	25.4	24.7	24.6	21.8*
กลาง	26.5	25.8	25.2	24.2	22.5
ต่ำ	25.1	23.9	23.7	24.8	24.0
การดำรงชีวิตระดับสูง	26.8	25.9	26.2	24.3	—
กลาง	24.5	24.6	24.4	23.9	23.8
ต่ำ	—	24.4	22.7	23.3*	22.8
หดตัว					
คืนนี้สถานภาพ : สูง	26.2	24.5	25.3	22.6*	—
กลาง	25.5	24.4	24.9	20.7*	21.8*
ต่ำ	22.8*	21.9	21.3	21.1*	19.2*
การศึกษา : มหาวิทยาลัย	25.3	26.2	26.9*	—	—
นักเรียนศึกษา	25.6	24.7	24.1	24.6	21.3*
ประถมศึกษา	22.8	21.9	22.3	21.7	21.0
ไม่มีการศึกษา	23.2	18.6	20.0	18.7*	19.1
อาชีพ : สูง	24.0	23.1	25.2	23.6	20.9*
กลาง	26.9	24.7	24.8	23.7	21.3
ต่ำ	25.8	24.2	23.9	21.6	21.7
การดำรงชีวิตระดับสูง	24.4	23.4	24.0	22.3*	—
กลาง	22.0	21.7	22.1	22.0	21.3
ต่ำ	—	20.3*	19.1	19.5*	20.1

หมายเหตุ : * คัวออย่าง (unweighted cases) อยู่ระหว่าง 10 ถึง 50
— ตัวออย่าง (unweighted cases) น้อยกว่า 10 คัวออย่าง ไม่สามารถคำนวณได้

การเปรียบเทียบอายุแต่งงานโดยใช้คัชนีสถานภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ เป็นตัวแปรที่ใช้แยกลุ่มประชากรวิธีหนึ่ง และใช้ตัวแปรแต่ละตัวซึ่งถูกนำมารวมเป็น คัชนี เช่น ตัวแปรด้านระดับการศึกษา กลุ่มอาชีพและสภาพการดำรงชีวิต มาแยก กลุ่มประชากรอีกวิธีหนึ่ง นอกจากจะใช้ให้เห็นว่า 2 วิธีดังกล่าวแตกต่างหรือคล้ายกัน อย่างไรแล้วยังเป็นการเพิ่มหลักฐานในเรื่องความเชื่อถือ (Reliability) ของคัชนีในการ ปูรูปตัวอย่างผลของการเปรียบเทียบปรากฏว่า แบบ (pattern) ของ อายุแต่งงานระหว่าง ประชากรสถานภาพต่างๆ มีลักษณะคล้ายกันแบบของอายุแต่งงานในแต่ละระดับการ ศึกษา ประเภทอาชีพ และสภาพการดำรงชีวิต กล่าวอีกนัยหนึ่งประชากรที่อยู่ในสถาน- ภาพทางสังคมและเศรษฐกิจสูงมักจะแต่งงานช้ากว่าผู้ที่มีสถานภาพต่ำ ในทำนองเดียวกัน คนมีการศึกษาระดับสูงก็แต่งงานช้ากว่าผู้ที่มีการศึกษาต่ำ หรือบุคคลที่มีตำแหน่งอาชีพ สูงมีอายุแต่งงานช้ากว่าผู้ที่มีตำแหน่งอาชีพระดับต่ำ หรือ ผู้ที่มีสภาพการดำรงชีวิตสูงมัก แต่งงานช้ากว่าผู้ที่มีสภาพการดำรงชีวิตต่ำด้วย ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบนี้ แสดงให้ เห็นว่า คัชนีที่สร้างขึ้นสามารถใช้แทนตัวแปรแต่ละตัวให้เหมาะสม เพราะ ผลของการวัดทั้งคัชนีและแยกแต่ละตัวแปรให้ผลที่เป็นรูปแบบเดียวกัน

การเปรียบเทียบในรายละเอียดลำดับต่อไปคือ การใช้แบบของการจัดระดับ ความสูงต่ำของการพัฒนาของชุมชน ซึ่งอาจเรียกว่า ระดับความเป็นเมือง (Urbanization) เป็นตัวแปรควบคุม (control variable) เพื่อให้แน่ใจว่าผลการวิเคราะห์ข้างต้นมีความ เที่ยงตรง (ตารางที่ 8) แบบของความเป็นเมืองในที่นี้อาศัยแบบการปักกรองเทศบาลของ ไทยซึ่งแบ่งออกเป็น 5 ประเภท ตามความสูงต่ำของคุณสมบัติที่จะถูกจัดเข้าอยู่ในเขต เทศบาล คือ เทศบาลนคร เทศบาลเมือง เทศบาลอำเภอ สุขาภิบาล และหมู่บ้าน*

สถิติในตารางที่ 8 แสดงให้เห็นว่า รูปแบบของอายุแต่งงานระหว่างการใช้ คัชนีเป็นตัววิเคราะห์ กับการใช้ตัวแปรแต่ละตัวเป็นตัววิเคราะห์มีความคล้ายกัน คือผู้ที่

* ศู Goldstein-Goldstein, 1978 ; Sermsri, 1980

มีสถานภาพสูงไม่ว่าจะอยู่ในท้องที่ใด ก็แต่งงานช้ากว่าผู้มีสถานภาพต่ำ อายุไปรักษา
แม้รูปแบบอายุแรกแต่งงานจะเหมือนกัน แต่อายุแต่งงานในลักษณะข้อดีของแต่ละทัว
ແปรัมพ์ความแตกต่างกัน ความแตกต่างก็กล่าวอาจอธิบายได้ว่าด้วยน้ำที่สร้าง (แม้จะ
สามารถแทนทัวແปรัมพ์ประกอบ) ยังไม่ได้แทนทัวແปรัมพ์ประกอบโดยสมบูรณ์หรืออาจจะ
เป็นพระ ด้วยน้ำที่สร้างนั้น อาศัยข้อมูลทั้ง 3 ลักษณะดังนี้ถ้าประกาศกรที่ไม่มีข้อมูลใด
ข้อมูลหนึ่งใน 3 ลักษณะ (ด้วยประ) ก็จะถูกตัดออก เช่น ผู้ที่มีการศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
แต่ไม่มีข้อมูลด้านอาชีพหรือสภาพการดำรงชีวิต ก็จะถูกตัดออกจากประกาศกรนำมารังสรรค์นี้
เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้อายุแต่งงานในกลุ่มประชากรย่อย ๆ มีความแตกต่าง นอกเหนือ
จากข้อแตกต่างในรายละเอียดรูปแบบอายุแต่งงานที่คงไว้ให้รับการสนับสนุน

แม้ว่าการทดสอบความเชื่อมั่นในทางปฏิบัติ (พฤติกรรมด้านอายุแต่งงาน)
จะให้ผลในรายละเอียดที่แตกต่างแต่รูปแบบของอายุแต่งงานระหว่างความสูงต่ำทางด้านนี้
สถานภาพ กับความสูงต่ำในแต่ละทัวແปรัมพ์ปรากฏว่าเป็นแนวเดียวกัน ดังนั้นน้ำที่สร้าง
จะเป็นประโยชน์อย่างยิ่งหากได้มีการนำไปใช้เป็นเครื่องมือพัฒนาการของประชากร โดย
เฉพาะในการวิเคราะห์ข้อมูลของประชากรร่วมกับประเทศ และจะให้ประโยชน์ในการทำ
ความเข้าใจประชากรร่วม ๆ เพื่อการวางแผนงานและบริหาร การสร้างด้วยมีคุณค่าใน
การพัฒนาการทางด้านวิชาการของไทย ต่อไปถ้าหากมีการปรับปรุงข้อบกพร่องที่ปรากฏ
จากการสร้างด้วยน้ำที่คงไว้เพื่อความสมบูรณ์ในการสร้างด้วยน้ำที่คงไว้

สัน พัด เสริมศรี

ตารางที่ 1 การประเมินค่า prestige ตามเกณฑ์ Treiman's Standard International Occupational Prestige Score.

รหัสงาน ตามไปรษณีย์กรุงเทพฯ	ชื่ออาชีพ	Standard Scale Classification	Standard International Occupational Prestige Scale			Occup. Group
			Major Group	Minor Group	Unit Group	
ผู้ปฏิบัติงานด้านวิชาชีพ						
00	สถานฝึกอบรมและวิทยาการ	0021	58	56	72	(63)
01	นักสำรวจฯ ช่างซ่อมแซมฯ แม่เช่างานด้านการบริการ	00310	"	56	68	(53)
02	นักวิชาการทางด้านธุรกิจการเกษตร	00130	"	66	72	78
03	นักวิชาการทางด้านธุรกิจรวม	00510	"	61	69	69
04	พนักงานพาณ	00650	"	60	61	61
05	แพทย์	00610	"	60	78	78
06	พนักงานแพทย์	00630	"	60	70	70
07	พยาบาล และ บุคลากรทางการแพทย์	00710	"	60	54	54
08	เภสัชกร	00670	"	60	64	64
09	พนักงานเทคนิคการแพทย์และสาขาการผลิต	00540	"	61	52	58
10	พนักงานการแพทย์ และศัลยกรรมพื้นที่	00793	"	50	50	48
11	อาจารย์และผู้ปฏิบัติงานบริหารมหาวิทยาลัยและวิทยาลัย	01310	"	61	78	78
12	ครุ แอลกอเเพนบิบิชั่นบริหารโรงเรียน	0139	"	61	62	(68)
13	นักกฎหมาย ผู้พิพากษา	01220	"	73	76	(74)
14	นักกราฟ แมตซ์ชีนคิวบิกอนฯ	0161	"	51	(58)	(55)
15	นักประพันธ์ นักแปลและพิมพ์ และนักเขียนตอนฯ	0164	"	58	(59)	(63)
16	นักเบนซ์ นักดนตรี และผู้ทำงานศิลป์	017	"	48	(52)	(54)
17	นักเขียน	01100	"	62	62	55
18	นักวิชาการทางด้านสังคมศาสตร์	0192	"	57	(60)	(62)
19	ผู้ปฏิบัติงานบริหารพื้นที่งานไม่ใช่งาน	019	"	57	51	(51)

ตารางที่ ๑ (ต่อ) ภาระแบบภัยรุก ด้านงานและอาชีพ ตาม Treiman's Standard International Occupational Prestige Score.		Standard Scale Classification	Standard International Occupational Prestige Scale			Occup. Group
รหัสอาชีพ	ชื่ออาชีพ		Major Group	Minor Group	Unit	
สมบัติช่างกล						
20, 21, 22	เจ้าหน้าที่บริหาร และผู้จัดการรายรับ-ส่ง และผู้จัดการห้องครัวและบ้าน	0310	41	55	55	(66)
23, 24	เจ้าหน้าที่บริหาร และผู้จัดการของธุรกิจทางการค้า และบริษัทฯ จำกัด	03000	,,	55	55	55
25	ผู้เชี่ยวชาญทางด้านนิตยาภัณฑ์ และการจัดซื้อขาย	0393	41	38	44	(43)
26	เชฟเชฟ ผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารและเครื่องดื่ม ให้เช่าห้องอาหาร	03211	,,	46	48	(47)
27	ผู้เชี่ยวชาญด้านเครื่องดื่ม และผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารคาว	0394	,,	38	34	(40)
28	พนักงานเบียร์ และการดูแล	303	,,	38	41	(40)
29	พนักงานผู้ชายเชิงพาณิชย์ และผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารและเครื่องดื่ม	03910	,,	38	30	32
30	พนักงานห้องน้ำและผู้ดูแลห้องน้ำ	03420	,,	49	53	53
31	นักศึกษาในสถาบัน นักเรียนนักศึกษาต่างด้าว	03510	,,	50	56	56
32	เชฟเชฟผู้เชี่ยวชาญด้านอาหารไทย และอาหารต่างประเทศ	03510	,,	50	56	56
33	นักเชิงคณิตศาสตร์ นักเคมี	0360	,,	32	32	(32)
34	พนักงานห้องน้ำและห้องน้ำ	0380	,,	44	44	(44)
35	พนักงานไบราร์ม	03700	,,	30	30	33
36	เสริมภาระนักเรียนต่างด้าว ผู้สอนภาษาต่างด้าว	0399	,,	36	37	(37)
37	ผู้ช่างกร ช่างซ่อมสิ่งที่ไม่ดี แม่บ้านและคนงานคราฟต์	04106	41	48	48	65

Standard Occupational Prestige Scale	Major Group	Minor Group	Unit Group	Occup. Group	Standard Scale Classification	Standard Scale Classification	Standard Scale Classification	Standard Scale Classification
					Occupational Prestige Scale	Occupational Prestige Scale	Occupational Prestige Scale	Occupational Prestige Scale
ผู้บริโภคทางกับอาหาร (ต่อ)								
39	พ่อครัวและครัวครัว	นายหน้าเชฟและเชฟพี่	ภารมีครัว					
	ประธานาธิบดี	ผู้จัดหาร้านอาหาร	บริการรับประทานอาหาร	0441	41	46	50	(49)
38	พนักงานขาย			04420	,,	46	42	42
	ผู้ช่วย	แม่บ้านอาหารเชฟพี่ครัว		0452	,,	28	24	(14)
40	ผู้ช่วยครัว	แม่บ้านห้องเชฟพี่ครัวพี่ครัว	ห้องอาหารเชฟพี่ครัว					
	ผู้ช่วยครัว	แม่บ้านห้องเชฟพี่ครัวพี่ครัว	ห้องอาหารเชฟพี่ครัว					
41	เบฟท์ครัว	เบฟท์ผู้ช่วยครัวพี่ครัว		0611	34	40	40	(40)
	คนงานในครัว			06210	,,	22	20	23
42	เบฟท์ครัวและผู้ช่วยครัวพี่ครัว	ครูนัม เลี้ยงศรีครูนัม		06000	,,	48	48	54
	คนงานในครัวและครัว	ครูนัม เลี้ยงศรีครูนัม		06240	,,	22	26	26
43	ผู้ช่วยครัวและผู้ช่วยครัวพี่ครัว	ครูนัม เลี้ยงศรีครูนัม		0632	,,	24	42	(42)
	คนงานในครัวและครัว	ครูนัม เลี้ยงศรีครูนัม		0641	,,	26	32	(32)
44	ผู้ช่วยครัว	เบฟท์ครัว		0632	,,	24	42	(42)
	ชาวประมง			0632	,,	24	42	(42)
45	น้ำจืด	เบฟท์ครัวพี่ครัว	คนงานบำบัดน้ำเสียและคนงานห้องเชฟ	0632	,,	24	42	(42)
	ผู้ช่วยแม่บ้าน	เบฟท์ครัวพี่ครัว	ผู้ช่วยแม่บ้าน	0711	32	32	34	(33)
46	คนงานในครัว	เบฟท์ครัวพี่ครัว		0712	,,	32	32	—
	คนงานในครัวและครัว	เบฟท์ครัวพี่ครัว		07112	,,	32	34	24
ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์								
47	นักวิเคราะห์และผู้ช่วยนักวิเคราะห์	ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์		00420	58	66	50	63
	ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์และเครื่องใช้ไฟฟ้า			09830	32	28	34	(38)
48	พนักงานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์		09851	,,	28	31	32
	พนักงานซ่อมเครื่องใช้ไฟฟ้า	ผู้ดูแลรักษาอุปกรณ์		09850	,,	28	31	28

ລະຫັດ	ຊື່ພາກ	ສິນຫະກາດ	Standard Scale Classification						Standard International Occupational Prestige Scale					
			Major Group	Minor Group	Unit	Occup. Group	Major Group	Minor Group	Unit	Occup. Group	Major Group	Minor Group	Unit	Occup. Group
ພົນການເບີຍຄາວາຮັນ														
55	ພົນການເບີຍຄາວາຮັນ	ພົນການເບີຍຄາວາຮັນ	09852	32	28	31	33							
56	ຜູ້ບໍ່ມາພາຫະນະໃຫ້ສົ່ງຄາວາຫຍ່ນ	ຜູ້ບໍ່ມາພາຫະນະໃຫ້ສົ່ງຄາວາຫຍ່ນ	09860	"	28	22	18							
57	ພົນການເປົານປະຕິເກີຍ ກົມຕິເກີຍ	ພົນການເປົານປະຕິເກີຍ ກົມຕິເກີຍ	09811	"	28	29	23							
58	ພົນການເກົ່າໄຫວໂຟ	ພົນການເກົ່າໄຫວໂຟ	09891	"	28	24	30							
59	ພົນການປະຈຳຕ່າງໆອຸປະກອນການຄາວາຫຍ່ນ	ພົນການປະຈຳຕ່າງໆອຸປະກອນການຄາວາຫຍ່ນ	098	"	28	29	(30)							
ຫ່າວເອົ້າແລ້ວນິຕິການໃນອອນໄລແລະກວາມກວດ														
60	ຫ່າວປັນ ຫ່າວຫອງ ຫ່າວຫັກ ຫ່າວຫຍຸນ	ຫ່າວປັນ ຫ່າວຫອງ ຫ່າວຫັກ ຫ່າວຫຍຸນ	07690	32	29	26	26							
61	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ	07910	"	34	40	40							
62	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໃຫ້ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໃຫ້ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	0799	"	34	34	—							
63	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໃຫ້ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໃຫ້ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	08010	"	26	28	28							
64	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໂຮງ	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໂຮງ	0729	"	38	38	—							
65	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໂຮງ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	ຫ່າວທົ່ວຍແລ້ວນິຕິ ໂຮງ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	08420	"	43	47	40							
66	ຫ່າວພຽບເຂົ້າ ຫ່າວຫອງ ຫ່າວເຈັນ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	ຫ່າວພຽບເຂົ້າ ຫ່າວຫອງ ຫ່າວເຈັນ ແລະຍົກປົວນິຕິກາຍຫຸນ	08801	"	43	43	57							
67	ຫ່າວຫັກ ຫ່າວກຳຈົບນິມ	ຫ່າວຫັກ ຫ່າວກຳຈົບນິມ	08390	"	36	40	40							
68	ຫ່າວຫາກ ແລະຫ່າວປົວຫຸນ	ຫ່າວຫາກ ແລະຫ່າວປົວຫຸນ	08710	"	36	34	34							
69	ຫ່າວຫຼອນ ຫຟ ແລະຫ່າວໂຄນຫຼວງປົວຫຸນ	ຫ່າວຫຼອນ ຫຟ ແລະຫ່າວໂຄນຫຼວງປົວຫຸນ	08720	"	38	39	39							
70	ຫ່າວໂຄນຫຼວນ ແລະຫ່າວໂຄນຫຼວນທີ່ຫຍາກ	ຫ່າວໂຄນຫຼວນ ແລະຫ່າວໂຄນຫຼວນທີ່ຫຍາກ	08730	"	36	34	36							
71	ຫ່າວປັບໄຟ້	ຫ່າວປັບໄຟ້	08510	"	41	38	38							
72	ຫ່າວກົວມອົກໂກຮົງ ແລະຫ່າວຈົບຕ່າງໆອຸປະກອນກົວນິວ	ຫ່າວກົວມອົກໂກຮົງ ແລະຫ່າວຈົບຕ່າງໆອຸປະກອນກົວນິວ	08540	"	41	42	42							
73	ຫ່າວພາກົມໄຕຮັບໄວ້ຫຸນ	ຫ່າວພາກົມໄຕຮັບໄວ້ຫຸນ	08560	"	41	44	44							

លេខរដ្ឋាភិបាល នៃការងារ	ឈ្មោះការ	លេខរដ្ឋាភិបាល	សាកលវិទ្យាសម្រាប់ ការងារ			សាកលវិទ្យាសម្រាប់ ការងារ			សាកលវិទ្យាសម្រាប់ ការងារ		
			Standard Scale Classification	Major Group	Minor Group	Standard Occupational Prestige Scale	Major Unit	Minor Group	Standard International Occupational Prestige Scale	Major Group	Minor Group
74	ផ្ទាល់នូវ នគរបាល ការប្រើប្រាស់រឹង	09540	32	31	37	37	31	37	37	37	37
75	ផ្ទាល់នូវការងាររាយការណ៍ នូវ	0812	"	36	36	-	36	36	-	-	-
76	ផ្ទាល់នូវការងាររាយការណ៍ នូវ	0819	"	36	31	(31)	31	36	(31)	(31)	(31)
77	ផ្ទាល់នូវការងាររាយការណ៍ នូវ	09290	"	41	62	52	62	52	52	52	52
78	ផ្ទាល់នូវការងារនូវការងារអគ្គនាយករដ្ឋមន្ត្រ (តែ)	09510	32	31	34	34	31	34	34	34	34
79	ផ្ទាល់នូវការងារនូវ	09595	"	31	28	15	28	31	28	15	15
80	ផ្ទាល់នូវការងារនូវការងារនីមួយៗ	09290	"	30	29	29	29	30	29	29	29
81	ផ្ទាល់នូវការងារ នូវការងារ និងរាយការណ៍ នូវ	08099	"	31	31	-	31	31	-	-	-
82	អនុការងារសង្គម	07710	"	34	33	33	33	34	33	33	33
83	គនការងារសង្គម នូវការងារ ធនាគារនៅក្នុង	07760	"	34	33	33	33	34	33	33	33
84	គនការងារសង្គម	0773	"	34	24	(24)	24	34	24	24	24
85	ការងារអាហារ	07790	"	34	34	34	34	34	34	34	34
86	ដំបូងជិតរាយការងាររាយការណ៍	07490	"	40	30	43	30	40	43	43	43
87	ដំបូងជិតរាយការងាររាយការណ៍	07890	"	34	39	39	39	34	39	39	39
88	ចាយការងារ	09420	"	31	21	21	21	31	21	21	21
89	ចាយការងាររាយការងារនូវការងារនិងការងារ	094	"	31	(31)	(33)	(31)	31	(33)	(33)	(33)
90	ការងារខេម	09714	"	22	20	22	20	22	22	22	22
91	អនការងារកំពង់នៅក្នុង ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុន ក្រុមហ៊ុន	09730	"	22	32	39	32	22	39	39	39
92	អប្បយ័ត្នការងាររាយការងារនិងការងារ	09713	"	22	20	18	20	22	18	18	18
93	ការរាយការ	09990	"	32	18	19	18	32	18	19	19

Name ชื่ออาชีพ	Name ชื่ออาชีพ	Standard Scale Classification	Standard International Occupational Prestige Scale			Occup. Group
			Major Group	Minor Group	Unit Group	
งานบริการ	งานบริการ	05820	27	35	40	40
X6 นักบริการ นักดูแล พนักงานดูแลพ่อแม่	05890	„	35	30	22	22
X7 ภายนอกผู้นำในการดำเนินการ และผู้ที่ทำการสอนทางการ	5100	„	37	37	48	48
X8 เจ้าของผู้ค้าในส่วนราชการ แต่งตั้งราชการในประเทศ ทักษะอาชีพ	0500	„	40	40	(44)	
X9 ศิษย์รัฐ แม่ครัวรับปรัชญาในเยาวชน	05400	„	22	22	17	17
X10 ผู้ประกอบอาชีวศึกษา ศิษย์นักเรียนที่มีความสามารถด้านอาชีวศึกษา	0531	„	26	(26)	(25)	
X11 บริการปรับเปลี่ยนรากอ สะโพก และกระดูก盆骨	0599	„	31	29	(32)	
X12 นักวิเคราะห์เชิงนโยบายและแผน การบริหารงานหนังสือ	05402	„	22	22	14	14
X13 นักวิเคราะห์เชิงนโยบายและแผน การบริหารงานหนังสือ	0551	„	22	25	21	21
X14 นักวิเคราะห์เชิงนโยบายและแผน การบริหารงานหนังสือ	05700	„	32	32	30	30
X15 ศิษย์นักเรียนที่มีความสามารถด้านอาชีวศึกษา	0560	„	22	22	22	22
X16 นักพยาบาล แพทย์ปฏิบัติงานทางการแพทย์	0180	58	49	49	(49)	
หมายเหตุ : เศษในวงเล็บเป็นจำนวนที่คิดมาจากการนับแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมกราคม ในการคำนวณผลต้องยกเว้นไม่รวมมา						
						Unit Group

ตารางที่ 2 การแบ่งกลุ่มคำแห่งภาษาพูด

ระดับกลุ่ม รหัสจากสัมโนประชากร	ชุดแบ่งกลุ่ม	เปอร์เซ็นต์
	Un-weighted	Weighted
1 00, 02, to 06, 08, 11 to 13, 18, 51		
2 09, 31, 32, 37, 66		
3 14, 17, 20, to 24	16	9
4 01, 07, 10, 16, 16, 19, 30, 39, 43, 77, 98, 117		
5 25, 26, 34, 38, 45, 47, 72, 73, 86, 99, 311	40.4	41.5
6 27, 28, 41, 61, 62, 64, 65, 67, 96		
7 36, 52, 69, 70, 71, 74, 75, 87, 91		
8 29, 33, 35, 46, 48, 53, 55, 58, 59, 68, 76, 81, to 83, 85, 89, 112, 115		
9 45, 54, 60, 63, 80		
10 42, 49, 50, 57, 84, 111	42.5	49.5
11 40, 56, 79, 88, 90, 92, 93, 97, 103, 110, 114, 116		

หมายเหตุ : * ดู ส.ก.น. ที่ 1 ของตารางที่ 1

ตารางที่ 3 คะแนนของตัวแปรที่ประกอบเบนดัชน์สภาพการดำรงชีวิต

ตัวแปร	ลักษณะย่อย	คะแนน
แบบของการใช้ไฟ	ไฟฟ้า น้ำมัน	1 2
	ก๊าซ	3
	อื่นๆ	4
แบบของการใช้น้ำ	มีห้องน้ำประจำในบ้าน ..... นอกบ้าน	1 2
	มีป้อน้ำส่วนตัว	3
	ใช้บ่อน้ำสาธารณะ	4
	ใช้น้ำฝน	5
	ใช้น้ำคลองและแม่น้ำ	6
แบบของห้องสุขา	Flush Toilet	1
	ใช้ส้วมซึม	2
	ใช้ส้วมหลุม	3
	อื่นๆ	4

ตารางที่ 4 สมมูลค่าสัมพันธ์ของตัวแปรที่ประกอบเบนดัชน์สภาพการดำรงชีวิต

	แบบการใช้ไฟ	การใช้น้ำ	ห้องส้วม
แบบการใช้ไฟ	1.00	0.66	0.73
การใช้น้ำ		1.00	0.54
แบบห้องส้วม			1.00

ตารางที่ ๕ ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์และสถิติของ ๓ ตัวแปรที่รวมเป็นดัชนีสภาพการดำรงชีวิต

ตัวแปรตาม (Dependent Variable)	การใช้ไฟ	การใช้น้ำ	การใช้ส้วม
Multiple R	0.79	0.66	0.73
R ²	0.63	0.44	0.54
Standard error	0.952	1.284	0.955
ตัวแปรอิสระ (Independent Variable) ตามนี้ ห้องส้วม การใช้ไฟ ห้องส้วม การใช้ไฟ ห้องน้ำ			
B (unstandardized)	0.214 0.368	1.008 0.144	0.959 0.797
BETA (Standardized)	0.37 0.53	0.574 0.118	0.667 0.097
Constant A	0.261	0.485	1.061

ตารางที่ ๖ คะแนนมาตรฐานของตัวแปรสภาพการดำรงชีวิต

ตัวแปร	คะแนนมาตรฐาน
แบบของการใช้ไฟ (Lighting)	สูงสุด — 0.6 + 0.6
แบบของการใช้น้ำ (Water Type)	ต่ำสุด + 2.9 สูงสุด — 0.8 — 0.2
แบบของห้องส้วม (Toilet Type)	ต่ำสุด + 2.9 สูงสุด — 1.4 — 0.5
	ต่ำสุด + 2.2

ตารางที่ 7 สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างคัชน์สภาพการดำเนินชีวิตกับตัวประกอบ

	ตัวแปร			
	คัชน์	การใช้ไฟ	การใช้น้ำ	ห้องส้วม
คัชน์	1.0	0.91	0.82	0.88

ตารางที่ 8 การวัดความเชื่อถือของคัชน์

จำนวนตัวแปร	Mean	Standard deviation	Internal Consistency Reliability (alpha)
3 ตัวแปรที่ประกอบ	0.742	1.013	
การใช้ไฟ	0.876	1.1498	
การใช้น้ำ	0.555	1.0599	
แบบห้องส้วม	0.807	1.2641	

ເອກສາງອ້າງອັນ

1. Babbie, R.E. 1979. *The Practice of Social Research*, Wadsworth Publishing Company, Inc.
2. Blalock, H.M. 1972. *Social Statistics*. New York : McGraw Hill Book.
3. Chapin F.S. 1933. *The Measurement of Social Status*, The University of Minnesota Press.
4. Goldstein, S., and A. Goldstein. 1978. "Thailand's Urban Population Reconsidered," *Demography*, Vol. 15 (August).
5. Hajnal, J. 1953. "Age At Marriage and Proportions Marrying," *Population Studies*, Vol. 1 : (November).
6. Sermsri, S. 1980. "Differentials in Urban-Rural Demographic Behavior and Events in Thailand," Ph. D. dissertation, Department of Sociology, Brown University.
7. Shryock, H.S., J.S. Siegel, and Associates. 1975. *The Methods and Material of Demography*, Academic Press.
8. Treiman, D.J. 1977. *Occupational Prestige in Comparative Perspective*, Academic Press.